

[Korsgaard.]

man paa gammeldags Maner ser ud over Landet og siger: hvor har jeg de Vælgere, det dog kommer an paa, hvordan naar jeg bedst gennem Paakaldelse af Egoismen til den yderste Grænse at faa saa mange Vælgere som muligt. Det er det, man gør ved at berøve den Del af Landbrugsstanden, som jo ogsaa er en Del af den, som efter Tidernes Forhold nu engang har indstillet sig paa at dyrke Korn og ikke kan komme væk fra det, fordi det er forbudt dem at opdrætte Svin, berøve den den Fordel, som med samme Ret i og for sig tilkommer den, som den tilkommer de mindre.

Det er Situationen. Det er den Landsregering, som slaar paa nationale Streng. Det er den Regering, som nu i Dag, saa vidt man forstaar af den højtærede Statsministers Tale, nok skal logre lidt for Nationalismen: man skal ikke være for voldsom imod den, ogsaa vi vil forsvare os med militær Magt. Det er det, den Regering mener at kunne byde et Samfund. Det, som sker her, er, at den saboterer Kornloven, den, der er og altid har været Baggrunden for den Svinekortordning, man nu lægger frem, en Svinekortordning, som, hvis vi ingen Kornordning faar, ikke er nær saa god som den, Landbokommissionen blev enig om.

Det er Situationen. Jeg maa sige, at et Samfund, der under saadanne Forhold har som Leder for Landbruget en Leder som den nuværende Landbrugsminister, der mener at kunne tillade sig at handle, som han gør her, det Samfund er godt kørende.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Duborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Duborg: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente at kunne bebrejde mig, at jeg ikke havde taget fornødent Hensyn i mine Betragtninger til de Ofre, som det ærede Medlem udtalte, der var bragt af de andre Erhvervsgrupper ved Englandstraktaten. Det forekommer mig, at det ærede Medlem her begaar en saadan Overdrivelse, at det er ud over al Rimelighed, og som gør det, han siger, saa fuldkommen urigtigt. For det første: er det nu ikke lidet høfligt over for England at mene, at det er et stort Offer af os at købe Varer dér? For det andet er det heller ikke rigtigt, at det er et Offer, fordi de Varer, vi køber dér, er i alt væsentlig selvfølgelig paa Konkurrence med Varer, vi kunde købe andetsteds. Men dernæst er det faktiske Forhold jo dette, at naar vi

har faaet her til Lands et saa stort Svinekontingent som 62 pCt. af det, som indføres af Bacon fra visse bestemte Lande, saa er dette høje Kontingent skabt ved et kæmpe-mæssigt Offer fra Landbrugets Side i de to foregaaende Aar ved den under de daværende Forhold for store Svineproduktion. Man kunde meget vel stille Forholdet omvendt og sige, at det, som skabte det store Kontingent, var den store Produktion i de foregaaende Aar. Vi har nemlig faaet en Kvota i Forhold til Leveringen i de foregaaende Aar. Jeg mener derfor, at det ærede Medlem skulde holde Maade med, hvad der i denne Sag er ydet fra anden Side til Landbruget. Jeg tror, at der af Landbruget selv er gjort rigeligt Arbejde for at erhverve den Fordel, som det selvfølgelig faar ved det relativt store Kontingent, der nu er tildelt det.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var meget fortørnet over de Udtalelser, jeg fremsatte før. Han prøvede paa at komme uden om det Forhold, at det er Svineproducenterne, som har skabt Markedet og danner Baggrunden for, at vi har faaet det Kontingent, vi har. Men nu er det jo paa Grund af Kontingentets Størrelse blevet en fin Forretning at producere det forholdsvis mindre Antal Svin. Det har resulteret i, at man har skaaret Produktionen for en Husmand, som har produceret 60 Svin, ned til 30. Men samtidig med, at det er sket, kommer Herremanden og siger: Hov, hov, nu har du skabt en Fortjenestemulighed, og den vil jeg have fat i. Saa lader man den Herremand, som tidligere ikke har produceret en eneste Gris, nu producere 219, dog saaledes at han end ikke skal producere Svinene, men tage Fortjenesten paa de Grise, Husmanden producerer. Naar man protesterer mod dette og siger, at det selvfølgelig kommer et meget stort Antal Borgere til Skade og kun kommer et lille Antal til gode, saa kommer det ærede Medlem og siger: Er det ikke forfærdeligt, det er Vælgerstemmer, man søger at vinde! Ja, selvfølgelig, Forholdet er utvivlsomt det, og her prøver man paa at gennemføre en Kornordning og maaske en Svineordning, som maaske gavner 1 000 Herremænd her i Landet og bliver til Skade for alle de andre. Om det skulde man ikke have Lov til at sige, at det er Godsejerpolitik, og man